

naukam.triada.in.ua

НАУКОВЕ МИСЛЕННЯ

Громадське об'єднання «ВЕКТОР ПОШУКУ»

**Збірник статей учасників п'ятої всеукраїнської
практично-пізнавальної конференції**

"НАУКОВА ДУМКА СУЧАСНОСТІ І МАЙБУТНЬОГО"

Дніпро, 2016

ЗМІСТ

Галузь «Хімія»:

Піх Л.О., Новікова В.Є. РОЗРОБКА РЕЦЕПТУРИ АНТИКОРОЗІЙНОГО ПІДГРУНТЯ ПЕРЕТВОРЮВАЧА ІРЖІ ЛІГНІНОВОГО ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ПОВЕРХНІ ОБЛАДНАННЯ ПІДПРИЄМСТВ ПЕРЕРОБНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ ...	3
--	----------

Галузь «Релігієзнавство»:

Жидкова Д.А., Луковенко И.Г. ОСОБЕННОСТИ МЕТОДОЛОГИЧЕСКОЙ СОСТАВЛЯЮЩЕЙ В ИЗУЧЕНИИ ЭСХАТОЛОГИЧЕСКИХ КОНЦЕПЦИЙ НРД СИНКРЕТИЧЕСКОГО ТИПА.....	9
Аникеева М.И., Фесенко А.Н. ПРОБЛЕМА ПРИТЕСНЕНИЕ МУСУЛЬМАН НА ФОНЕ АКТИВИЗАЦИИ РАБОТЫ ИСЛАМСКИХ ТЕРРОРИСТИЧЕСКИХ ГРУППИРОВОК	14

Галузь «Психологія»:

Озарко О.В., Когутяк Н.М. НА ШЛЯХУ ДО КОНТАКТУ: ОСОБЛИВОСТІ РОБОТИ ІЗ ДІТЬМИ З АУТИЗМОМ	21
--	-----------

Галузь «Дизайн»:

Альніков Є.М. СУЧАСТНИЙ СТАН РОЗВИТКУ ТА ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЇ 3D-ДРУКУ В УКРАЇНІ	26
--	-----------

Галузь «Молодий вчений»:

Прокопенко Е.А. ПРИМЕНЕНИЕ ЛАЗЕРНЫХ УСТАНОВОК ДЛЯ ЛЕЧЕНИЯ И КОРРЕКЦИИ ДЕРМАТОЛОГИЧЕСКИХ ПРОБЛЕМ	30
--	-----------

**РОЗРОБКА РЕЦЕПТУРИ АНТИКОРОЗІЙНОГО ПІДГРУНТЯ
ПЕРЕТВОРЮВАЧА ІРЖІ ЛІГНІНОВОГО
ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ПОВЕРХНІ ОБЛАДНАННЯ ПІДПРИЄМСТВ ПЕРЕРОБНОЇ
ПРОМИСЛОВОСТІ**

Піх Людмила Олексіївна

Старший викладач

Харківський національний університет сільського господарства

імені Петра Василенка

Україна

Місто Харків

Новікова Вікторія Євгеніївна

Старший викладач

Харківський національний університет сільського господарства

імені Петра Василенка

Україна

Місто Харків

Шакула Олександр Олександрович

Кандидат сільськогосподарських наук,

доцент

Харківський національний університет сільського господарства

імені Петра Василенка

Україна

Місто Харків

Анотація: *Розробка рецептури антикорозійної ґрунтовки-перетворювача іржі лігнінового для підготовки поверхні обладнання підприємств переробної промисловості.*

Розроблена рецептура ґрунтовки-перетворювача іржі Г-042 для підготовки поверхні під антикорозійне покриття обладнання підприємств переробної промисловості. Показана ефективність і доцільність застосування ґрунтовки-перетворювача іржі.

Ключові слова: *ґрунтовка-перетворювач іржі; ґрунтовка-модифікатор іржі; лігнін; поліуретанові покриття; триметилпропан.*

Захист від корозії обладнання і конструкцій приміщень підприємств переробної промисловості дуже актуальний в зв'язку зі значним руйнуванням металу в різних агресивних середовищах.

Перспективними є лакофарбові матеріали на основі поліуретанових смол.

Складність проблеми - в якій підготовці поверхні. При ремонті обладнання і конструкцій потрібно очищення від іржі багатьох тисяч квадратних метрів сталеві поверхні. В залежності від умов експлуатації і методів очистки поверхня може знову покритися нальотом іржі. Таким чином, при виконанні ремонтних антикорозійних робіт нерідко виникають умови, коли неможливо цілком очистити поверхні, що фарбуються, від іржі. Застосування методів механічного очищення дуже трудомістке і шкідливе для здоров'я людей.

У цьому випадку доцільно застосовувати спеціальні склади для фарбування металу безпосередньо по іржавій поверхні, із яким видаляється лише пухкий шар, що погано утримується.

Мета роботи - розробка рецептури ґрунту - перетворювача іржі і комплексних систем покриттів на його основі.

Використання модифікаторів іржі дозволяє в 1,5-3 рази підвищити термін служби лакофарбових покриттів в порівнянні з очищенням ручним способом і фарбуванням безпосередньо по іржавій поверхні. На 25-30% знизити трудомісткість і поліпшити санітарно-гігієнічні умови роботи по підготовці поверхні.

Склади для обробки поверхонь, які прокородувалися, розрізняють за способом впливу на продукти корозії на пенетраційні засоби, стабілізатори і перетворювачі іржі.

Основний напрям при розробці сучасних композицій полягає у створенні матеріалів ґрунтовочного типу, механізм впливу яких на іржу об'єднує в собі ознаки двох або навіть трьох перерахованих вище типів складів. У останні роки намітилася тенденція до розробки ґрунтовочних складів для фарбування іржавих поверхонь з використанням плівкоутворювачів, які відрізняються високою корозійною стійкістю в агресивних середовищах і можуть в ряді випадків служити довговічним самостійним покриттям. З цієї точки зору привертають увагу ґрунтовочні склади на основі поліуретанових матеріалів. Однак їх властивості істотно залежать від способу підготовки поверхні і низькі при нанесенні по іржі.

Для потреб господарства країни необхідно безліч перетворювачів іржі, виготовлених з доступного матеріалу. Таким матеріалом служить гідролізний лігнін. Він є

багатотонним відходом гідролізно-дріжджових заводів, щорічний викид у відвал якого становить 3,5-4млн тонн. Гідролізний лігнін вибраний як основний компонент лігнінових перетворювачів іржі по тій причині, що макромолекула цього природного полімеру володіє багатофункціональністю, а сировинна база не обмежена. Лігнін у своєму складі містить у відсотках: 19,2-20,4 гідроксильних груп і 15,7- 16,3- карбоксильних. На основі гідролізного лігніна розроблений порошковий перетворювач іржі (ППІ). Він являє собою порошок темно-коричневого кольору, дисперсність часток якого 10-12млн, вогкість 3-4%, рН водневого витягу 7,5-8,2. Його вводять у кількості 5-10% від мас лакофарбового матеріалу, виконувати роль захисного ґрунту по іржавому металу. ППІ придатний для обробки поверхонь, покритих шаром іржі до 100мкм.

Вивчено механізм захисної дії перетворювача іржі на основі лігніну [1]. Зокрема, показано, що високу антикорозійну активність перетворювача можна пояснити його здатністю зв'язувати адсорбційну воду, що міститься в іржі, тим самим запобігаючи підплівковій корозії.

Досліджений вплив лігнінового порошкового модифікатора іржі [2] в лакофарбовому матеріалі на його відносну в'язкість і товщину покриття, а також міцнісні властивості покриття. Показано, що із збільшенням концентрації порошку в лакофарбовому матеріалі до 10% адгезія покриття збільшується, а максимальне значення міцності на удар має місце при 4-5% порошкового модифікатора іржі.

При виготовленні зразків для проведення випробувань було виявлено, що введення порошкового перетворювача іржі в 2-3 рази скорочує час висихання лакофарбових матеріалів. Це пояснюється, тим, що до складу перетворювача входить певна кількість аліфатичних і гетероциклічних амінів, сприяючи полімеризації в лакофарбовому матеріалі. Крім того, ППІ підвищує тиксотропні властивості матеріалу, завдяки чому в ряді випадків можна зменшити кількість покритих шарів, підвищення товщини кожного з них.

Встановлено, що порошковий модифікатор іржі, що застосовується в поєднанні з лакофарбовими матеріалами, досить ефективний при забарвленні іржавих поверхонь. Його дія пов'язана зі здатністю макромолекул лігніну утворювати з продуктами корозії заліза комплексні з'єднання міцно пов'язані з металом. Реакція комплексотворення між лігніном і продуктами корозії протікає доти, поки лакофарбова система знаходиться в рідкому стані. Експлуатаційна характеристика покриття залежить від тривалості цього стану. Як матеріал, тривалість якого відповідає тривалості реакції комплексотворення,

використали фарбу МА-25. Дослідження стану іржавої поверхні під покриттям з порошковим модифікатором іржі виявили, що продукти корозії повністю відсутні, в той час як під покриттям без порошкового модифікатора іржа залишається без змін.

Вивчені захисні властивості ряду композицій на основі хімічно стійких лакофарбових матеріалів і порошкового перетворювача іржі ППІ-1. Встановлено, що кращою захисною здатністю володіють покриття на основі систем емаль ХВ-785 + лак ХВ-784 + ППІ-1 та епоксидної шпаклівки ЕП-00-10 + ППІ-1. Покриття стійкі до дії високомінералізованих середовищ таких, як морська вода та ін.

Вивчена захисна здатність в 3,5% розчині штучної морської солі ґрунтів перетворювачів, а також ґрунтів з порошковим перетворювачем іржі в комплексних системах лакофарбових покриттів. Найбільш ефективні ґрунтівки МС-0152 і ХС-059, ЕП-0199 з тиском порошкового перетворювача іржі лігнінового.

Проведені електрохімічні і рентгеноструктурні випробування захисної здатності ряду лакофарбових покриттів з ППІ-1, нанесених на іржаву поверхню. Показано, що при випробуваннях у воді, 3% розчині солі використання композицій із вмістом 5% порошкового перетворювача іржі підвищує захисні властивості алкідних лаків в порівнянні з покриттями, нанесеними по іржавій поверхні.

Показано, що лакофарбові покриття на основі композицій різних плівкоутворювачів з порошковим модифікатором іржі, нанесені на іржаву поверхню, по атмосферостійкості мало відрізняються від покриттів, нанесених на обчищену від продуктів корозії поверхню і значно перевершують покриття по іржі без застосування порошкового модифікатора.

З метою здійснення комплексного захисту металовиробів, що експлуатуються в складних корозійних умовах при наявності біокорозії, а також можливості проводити обробку по іржавому металу створені нові пігменти модифікатори іржі ППІ-0 на основі модифікованого лігніну.

На основі відходів виробництва лігніну гідролізного, целолігніну синтезовані металопохідні лігніну, які виявляють біоцидний ефект при додаванні їх в лакофарбовий матеріал в кількості 7-10%. Випробування показали високу антикорозійну активність синтезованих біоцидів.

Результати випробувань деяких властивостей лакофарбових покриттів, нанесених на іржаві металеві поверхні, оброблені лігніновими перетворювачами іржі. У роботі застосовували рідкий і порошковий модифікатори іржі. Для нанесення покриттів

використали емалі ХВ-785, НЦ-25, ПФ-115, фарбу МА-25. Встановлено, що найбільш високі захисні властивості мають покриття із змістом 6% порошкового перетворювача іржі. У лабораторії і виробництві випробовували покриття, формовані із застосуванням порошкового і рідкого лігнінових модифікаторів іржі. Композиції, що містять порошковий модифікатор іржі, відрізняються підвищеною корозійною стійкістю в порівнянні з аналогічними покриттями, нанесеними на іржаві поверхні, оброблені рідким лігніновим модифікатором іржі. Отримані результати дозволяють оцінити ефективність використання модифікаторів іржі в порівнянні з механічними методами очищення іржавої поверхні. Показані переваги порошкового модифікатора іржі в порівнянні з рідким, виключається операція нанесення модифікатора іржі і поліпшуються експлуатаційні характеристики покриття.

Розроблені ґрунтовка-модифікатор іржі Лігнокор-ГЛП і покриття Лігнокор-ГЛП, Лігнокор-ППП. Випробування складів в кліматичній камері, 3% розчині солі, у вологій атмосфері показали, що покриття типу Лігнокор у вказаних середовищах мають високу водо- соле- і хімічну стійкість. Ґрунтовка-перетворювач іржі Лігнокор-ГЛП застосовуватися як самостійне покриття не може. Система покриття ґрунт і Лігнокор показала високу захисну здатність в атмосфері цехів целюлозно-паперового виробництва.

Досліджена можливість використання для отримання поліуретанових покриттів ряду композицій на основі олігоєфірів гідролізного лігніну і різних поліізоціонітів. Попередні дослідження показали, що модифікований окислом пропілену лігнін може бути використаний в поєднанні з ізоціанатною складовою для отримання поліуретанових покриттів.

Модифікація гідролізного лігніну методом оксипропілірування не тільки повідомляє йому розчинність в органічних розчинниках, але і значно підвищує реакційну здатність гідроксильних груп, що беруть участь у взаємодії з ізоціанатами і дозволяє використати продукти оксипро-пілірування як перспективну сировину для отримання лігнополіуретанів. Були використані толуїлендіізоціонат, гексаметилендіізоціонат, поліізоціонат-биурет та інш.

Задовільні результати були отримані для композицій на основі толуїлендіізоціонату і триметилпропану. Розчини 20-25%-вої концентрації зберегли життєздатність протягом 3-5 годин. Цей склад відрізняється високою швидкістю отвердіння, покриття на його основі мають хороші фізико-хімічні показники. Як відомо, показниками завершеності

процесу структурування є твердість покриття. Для композиції оксипропілірованого лігніну, толуїлендіізоціанату і триметилпропану цей процес завершується за 40 годин і твердість становить 0,9 умовних одиниць. За цей же час показник твердості покриття з оксипропілірованого лігніну не перевищує 0,7 умовних одиниць.

Проведені дослідження показали, що олігомірні з'єднання лігніну можуть бути з успіхом застосовані для отримання поліуретанових покриттів з підвищеною світло- та хімістійкістю.

Виходячи з вищевикладеного, представляло інтерес визначити ефективність застосування покриттів на основі композицій поліуретанових лака і емалі з порошковим перетворювачем іржі лігніновим. З метою визначення впливу різного вмісту порошку на захисні властивості покриттів, встановлення його оптимальної концентрації. Проведені порівняльні лабораторні випробування складів перетворювачів іржі ґрунтовочного типу на основі поліуретанових лака Е-772-2(0) і емалі Е-772 ПП.

Список літератури

1. Сучасні тенденції і перспективи в області створень і застосування модифікаторів іржі (А.Н.Елісоветський і інш.). Фарбування по іржі-86: Тез. Докл. Другої Всесоюзної науково-технічної конференції, 22-24 жовт., 1986- Черкас, 1986-3. 3-5.
2. Перетворювачі іржі лігнінові (Ю.Н.Форостян, Б.І.Форостян, Г.Н.Шадрін) Фарбування по іржі 86: Тез. докл. Другої Всесоюзної науково-технічної конференції, 22-24 жовт. 1986-Черкаси, 1986-28.
3. Антикорозійні препарати на основі лігніна (Ф.Н.Форостян і інш.) Теорія і практика захисту від корозії металевих і залізобетонних конструкцій і обладнання: Тез.докл. Другої міжобл.науково-технічної конференції, 30 листоп.-2 груд., 1988- Астрахань, 1988-120.
4. Використання гідролізного лігніна в композиціях для захисту металоконструкцій тваринницьких ферм (Носів В.І., Міхайлін В.Н., Ваняха Л.Р.) (Лакофарбові матеріали та їх застосування.-1987-№3).
5. Олігоєфіри лігніна. Покриття на основі олігоєфірів гідролізного лігніна (Л.А.Бакало, Л.І.Чиркова, Л.Н. Можейко) (Хімія деревесинн.-1980. -3.83-86.)

**ОСОБЕННОСТИ МЕТОДОЛОГИЧЕСКОЙ
СОСТАВЛЯЮЩЕЙ В ИЗУЧЕНИИ ЭСХАТОЛОГИЧЕСКИХ КОНЦЕПЦИЙ
НРД СИНКРЕТИЧЕСКОГО ТИПА**

Жидкова Дарья Александровна

студентка II курса магистратуры

ГВУЗ "Донецкий национальный технический университет"

Украина, г. Покровск

научный руководитель:

кандидат исторических наук, доцент кафедры философии

ГВУЗ "Донецкий национальный технический университет"

Луковенко Илья Геннадиевич

***Аннотация.** В статье разбираются новые и актуализируются существующие методы изучения эсхатологических концепций новых религиозных движений синкретичной направленности.*

***Ключевые слова:** религия, эсхатология, методология, новые религиозные движения.*

Вторая половина XX века традиционно считается периодом расцвета новых религиозных движений, разграничивая религиозно-социальное пространство на «до» и «после». В 60-х и 70-х годах НРД становятся эпицентром религиозного ажиотажа, как бы выходя из своей тени, т.к. НРД начинают принимать более активное участие в жизни общества, привлекая все большее внимание со стороны исследователей.

Одну из ключевых позиций в научном исследовании НРД в первую очередь для накопления первичного материала играют полевые исследования в рамках практического изучения этого феномена. В связи с этим, говоря о методологической основе в контексте изучения новых религиозных движений, немаловажную роль играет, первую очередь, этика общения с представителями данных религиозных групп. Во многих случаях НРД подвергаются давлению со стороны общества, государственных структур, средств массовой информации и включенных в ту или иную религиозную

традицію дослідників по причині того, що ідентифікуються як потенційно небезпечні і руйнівні організації.

Однак взаємовідносини дослідника з досліджуваними НРД і їх представниками повинні передбачати собою можливість подальшої роботи для майбутніх досліджень і взаємодії з іншими спеціалістами. Отже, діалог повинен бути побудований таким чином, щоб ні одна із сторін: ні представники НРД, ні самі дослідники. Слід зауважити, що в силу того ж вище вказаного тиску, нові релігійні рухи привертють академічну сторону інтересу до їх діяльності і вченням. Лише враховуючи етичний момент, можна грамотно організувати свою дослідницьку роботу, не ігноруючи вивченість підходу. Отже, в вивченні НРД однією з ключових ролей грають принципи вивченості і об'єктивності, що, серед іншого, передбачає зважений, об'єктивний підхід без винесення заздалегідь передуманих і оцінних суджень (як позитивного, так негативного змісту).

Коли йдеться про вивчення локалізованих явищ в житті суспільства, то однією з найбільш підходящих підходів є етнографічний метод. В силу того, що НРД зазвичай може бути структурою закритою, то отримати про неї інформацію буває досить складно. Слід враховувати той факт, що НРД, як випливає з назви, це організації нові, а значить, на велику базу даних для досліджень не завжди доводиться покладатися.

В контексті релігієзнавства обидва різновиди етнографічного методу – стаціонарний і експедиційний – є дієвими. Однак другим спосіб більш популярний, так як одночасно захищає дослідника від спотворення даних, а також сприяє їх валидації, при цьому, економить час, яке витрачається при стаціонарній роботі і дозволяє не обмежуватися однією певною територією.

Якщо у дослідника немає можливості безпосередньо використати етнографічний метод, то слід звернутися до подібних вже існуючих праць вітчизняних і зарубіжних авторів. При цьому обов'язковою буде поправка на формування дослідницької позиції того або іншого автора, що базується на ступені його включеності в ту спільноту НРД, яку він піддає оцінці і опису. Немаловажними є і соціо-культурні показники дослідника: вік, стать,

конфессия, специализация и так далее. Нельзя отрицать их влияния на выводы и конечные результаты научной работы, а также нельзя не учитывать их при самостоятельном подробном анализе этнографических наработок.

Сама реконструкция библиографического резерва в контексте этнографических наработок требует и воссоздания той методологии, на основе которой базируется то или иное исследование.

Для рассмотрения схем взаимодействия НРД с обществом наиболее подходящим является сценарий типологизации и вычленения существенных характеристик в многообразии различных новых религиозных течений, что был предложен Е.Г. Балагушкиным. [1, 2].

Работы Е.Г. Балагушкина занимают значительную часть теоретико-методологической базы исследования НРД не только в контексте исследования синкретичных групп, но и при общем изучении новых религиозных движений, особенно при уточнении их типологизации. Таким образом, схема, предложенная Е.Н. Балагушкиным [1, с. 15], являет собой весьма устойчивую основу для исследования своеобразия нынешней религиозности.

Также следует отметить вклад таких исследователей, как Л.Н. Митрохин [6], И.Н. Яблоков [9], В.И. Гараджа [3], С.Б. Филатов [8]. Однако, не смотря на разнообразие работ и точек зрения авторов в академическом пространстве, многие проблемы и вопросы касаются НРД все еще остаются неразрешенными. В основу их входят проблемы типологизации, затруднения сравнительного анализа с традиционными религиями, а также вопросы взаимодействия с обществом – динамика слияния, причины отторжения и прочее.

Для исследования необходимо выделение существенных принципов в методологии отечественных исследований новых религиозных движений посредством подробного анализа научных публикаций. Обеспечение обоснованности и достоверности исследования достигнуто детальным сопоставлением данных, полученных в ходе библиографического поиска.

Методологической основой для объяснения и оценки места новых религиозных движений в жизни общества является концепция «религиозного рынка» Р. Старка [10, 11]. Данный принцип доказывает свою актуальность, рассматривая процесс секуляризации не как массовое ослабление религиозности, а как схему преодоления ограничений в религиозном пространстве, которое трактуется Р. Старком, как «рынок

религиозных услуг» [10, с. 383]. Сам «религиозный рынок» являет собой ответную реакцию на ослабление влияния традиционных религий.

Работа Р. Старка и В. Бейнбриджа «Теория религии» [11] знаменует собой новый подход в религиоведении, который раскрывается в заимствовании языка экономики для объяснения феноменов современной религиозности.

Само понятие рынка используется скорее метафорически, чем в прямом контексте, представляя собой отображение религиозных практик и поведения на примере принципов рынка. Таким образом, «религиозные товары» - компенсаторы – входят в систему обмена, производства и потребления в соответствии с запросами общества.

В условиях религиозного плюрализма НРД данный принцип как нельзя ясно показывает вхождение новых религий в современное общество в виде отклика на запросы социума, которые традиционные религии не всегда могут удовлетворить. Сами механизмы рынка оказываются как бы заимствованными, что и позволяет новым религиозным организациям поддерживать интерес в свои услуги и принципы, делая те более гибкими и отзывчивыми на запросы «потребителей религиозного рынка».

При осуществлении семиотического анализа, базу исследования составляют работы Ю. М. Лотмана и Б.А. Успенского [5]. Знаковые показатели мифа наиболее активно изучались в конце XX века, таким образом, новизна и актуализация данных методов является самоочевидной. Наиболее известные подходы к мифу в контексте семиотики представлены в работах К. Леви-Стросса [4], Ю.М. Лотмана [5] и Н.Я. Проппа [7].

Корректное изучение эсхатологии сквозь призму семиотики может быть реализовано в контексте предварительного раскрытия синтактики эсхатологического мифа как такового.

Необходимость исторического анализа заключается в структуре смыслового обобщения человеческих представлений об эсхатологии, как о системе представлений о гибели-возрождении или гибели-конечности. На протяжении всего своего существования человечество формировало свое виденье окружающего мира, расставляя акценты на включенности индивидуальной жизни в системе социума и мироздания как такового.

Формирование эсхатологии в рамках мифологической системы восприятия мира было сформировано на начальных этапах становления человеческого сознания и нашло свое отражение в мифе эсхатологическом.

Изучение исторического пути метаморфоз эсхатологического мифа дает возможность детального анализа последней точки его отображения в современности – представлениях новых религиозных движений.

Для работы по изучению эсхатологии приоритетными будут синкретичные группы с уклоном в мистицизм и оккультизм, так как тема смертности, конечности и перерождения в рамках данных систем является одной из самых актуальных, что упрощает религиозный поиск для потребителя – современного человека – религиозного рынка.

Жизнь в нестабильной политической, экономической и социальной ситуации обуславливает растущий интерес к феномену перерождения или апокалипсическим составляющим доктрин современных религиозных организаций. Именно данный факт, устоявшаяся закономерность и дает материал для дальнейших исследований НРД: чем выше интенсивность отклика общества, тем разнообразней становится спектр предложений на позициях «религиозного рынка».

Литература:

1. Балагушкин Е.Г. Нетрадиционные религии в современной России. / Е.Г. Балагушкин. М.: Институт философии РАН, 1999. 241 с.
2. Балагушкин Е.Г. Критика современных нетрадиционных религий: истоки, сущность, влияние на молодежь Запада текст. / Е.Г. Балагушкин. М.: Издательство Московского университета., 1984.-286 с.
3. Гараджа В. И. Социология религии: учебное пособие для студентов и аспирантов гуманитарных вузов текст. / В.И. Гараджа. 3-е изд., перераб. и доп. - М.: ИНФРА-М, 2005. - 348 с.
4. Леви-Стросс К. Структурная антропология. / К. Леви-Стросс. М.: Наука, 1983. - 535 с.
5. Лотман Ю.М., Успенский Б.А. Миф имя - культура / Лотман Ю.М. Избранные статьи. - Таллин: Александра, 1992. - Т. 1. 247 с.
6. Митрохин Л.Н. Религии «нового века» текст. / Л. Н. Митрохин. М.: Совр. Россия, 1985. - 157с.
7. Пропп Н.Я. Морфология волшебной сказки. Исторические корни волшебной сказки. / Н.Я. Пропп. М.: Лабиринт, 1998. - 512 с.

8. Филатов С.Б. Статистика российской религиозности: магия цифр и неоднозначная реальность Текст. / Социологические исследования. 2005. -№ 4. — С. 35-45.
9. Яблоков И.Н. Основы религиоведения текст. / И.Н.Яблоков. М.: Космополис, 1994. - 368 с.
10. Stark R. Religion / St. Rodney. Sociology. Seventh ed. - Wadsworth. Publishing Company, 1998. - P. 383-407.
11. Stark R. / Bainbridge W., Theory of Religion. Journal for the Scientific Study of Religion Vol. 29, No. 3 (Sep., 1990), pp. 367-371.

ПРОБЛЕМА ПРИТЕСНЕНИЕ МУСУЛЬМАН НА ФОНЕ АКТИВИЗАЦИИ РАБОТЫ ИСЛАМСКИХ ТЕРРОРИСТИЧЕСКИХ ГРУППИРОВОК

Аникеева Марина Игоревна
студентка II курса магистратуры
ГВУЗ "Донецкий национальный технический университет"
Украина, г. Покровск
научный руководитель:
кандидат исторических наук, доцент кафедры философии
ГВУЗ "Донецкий национальный технический университет"
Фесенко Андрей Николаевич

Аннотация: в статье рассматривается проблема неравного, агрессивного отношения к людям, исповедующим ислам, по причине создания и продолжения работы террористических группировок мусульманского толка.

Ключевые слова: ислам, терроризм, новые религиозные движения

За последний год мы почти каждый день стали слышать такие выражения, как «исламский фундаментализм», «исламская группировка», «исламская террористическая организация». И всё чаще происходит апелляция самого слова «ислам». Теперь оно несет на себе тягости и жестокость тех людей, которые разрушают мир и общий порядок бытия, прикрываясь религией. Верно ли такое истолкование?

Ни для кого не секрет, что ислам – религия любви, однако, есть большое «но», это верно для людей, имеющих доступ к первоисточникам, а не к блогам в интернет-пространстве или же СМИ. «Накручивание» ситуации, сгущение красок и всего лишь 30% истины в средствах массовой информации – ещё один бич современности, который усугубляется «недообразованностью» граждан, слепо и покорно уверовавшим в каждое слово диктора с экрана телевизора. Средства массовой информации выступают в роли кривого зеркала в ярмарочном балагане, необоснованно преувеличивая воинственность немногих и почти ничего не рассказывая о миролюбии или, по крайней мере, нейтральной позиции преобладающей массы людей.

Необходимо напомнить, что ислам изначально существовал в книге – Коране, которая стала и остаётся до сих пор основным сводом предписаний, правил поведения правоверного мусульманина. [8] Когда на мировой арене появляется тот или ной новый истолкователь Священной Книги, появляются и последователи, согласные принять всё сказанное за чистую монету. Одним из таких примеров является Хасан ибн Ахмад аль-Банна - основатель партии и международной религиозно-политической ассоциации «Братья-мусульмане», которая с недавних пор внесена в список террористических организаций. [6] Так и формируется общество – слабые, плохо образованные, ведомые люди всегда идут за сильным и уверенным лидером. И в данном контексте это относиться не только к Востоку, но и к Западу. Людям навязывают то, что они должны опасаться девушку в хиджабе, мужчину восточной внешности и т.п.

Некоторые политические лидеры пытались донести в широкие массы мысль о том, что одна группа людей (не столь важно в каком количестве) не может говорить или совершать ужасающие своей жестокостью вещи от имени всех мусульман. Например, Дж. Буш – младший (президент США в 2001-2009 гг.) говорил: «Я обращаюсь к мусульманам всего мира. Мы уважаем вашу религию. Её исповедуют миллион людей в Америке, и в тех странах, которые Америка считает своим друзьями. Ислам – это хорошая и мирная религия, Те, кто совершают зло во имя Аллаха, оскорбляют имя Аллаха. Они – террористы». [10] Однако, большинство людей слушает, но не слышит.

Сейчас ислам – синоним к слову «терроризм». Весь мир буквально ополчился против самой религии, которая, как известно, без действий и веры людей не имеет под собой никакой силы.

Как уже было сказано выше, одной из причин «гонения» ислама является неверное истолкование или сам перевод Корана. Первоначально Книга написана на арабском

языке, что, естественно, затрудняет правильное понимание истины, начертанной на страницах Корана.

Коран, Священная Книга мусульман, состоит из 114 глав, которые называют сурами. [11] Как и главы Библии, суры поделены на стихи (аяты). Зная номера сур и аятов, вы сможете найти в Коране тот или иной фрагмент текста. Читатель должен помнить, что перевод Корана не всегда верно отражает текст оригинала. Это замечание особенно справедливо в отношении стихов, которые могут оскорбить читателей из западных стран.

Чтобы пояснить эту мысль, приведу пример неверного перевода. Сура 8:39 говорит о людях, отвергающих Коран. В переводе Али этот стих не вполне ясен:

Продолжайте бороться с ними, доколе не прекратятся беспорядки и гонения; и да восторжествует на всяком месте справедливость и вера в Аллаха.

Перевод в «Благородном Коране» более прямолинеен:

Боритесь с ними, чтобы исчезла фитна (язычество, т. е. поклонение иным богам, кроме Аллаха) и чтобы во всем мире поклонялись лишь Аллаху.

(В переводе акад. И. Ю. Крачковского этот отрывок звучит так: «И сражайтесь с ними, пока не будет искушения, и религия вся будет принадлежать Аллаху». [11])

Второй причиной такого отношения к исламу можно считать действия Запада по отношению к Востоку. Исламским (или исламистским) терроризмом в настоящее время принято именовать тактику вооружённого насилия по отношению к своим политическим или идеологическим оппонентам, которая апеллирует к определённым сторонам исламского вероучения. Противостоять влиянию Запада оказалось возможным лишь одним способом - насилием. При этом исламский фундаментализм пользуется устойчивой, пусть и пассивной, поддержкой большей части населения исламского мира, которое встревожено нестабильностью привычного патриархального уклада жизни под давлением глобализации. Поэтому лозунги фундаменталистов, которые всячески подчёркивают, что они выступают защитниками веры и исконного образа жизни, довольно популярны. Это позволяет им вербовать всё новых сторонников и находить источники финансирования.

Террор в качестве наиболее эффективной, а то и единственной тактики взяли на вооружение многочисленные исламские фундаменталистские организации. Кстати, исламский терроризм в настоящее время для многих является практически синонимом понятия «международный терроризм». По некоторым данным, около 90%

существующих террористических организаций руководствуются идеологией исламского фундаментализма. [2, 3]

Историки отмечают, что терроризм получил распространение в странах исламского мира за последнее столетие не случайно. Во многом это стало последним средством борьбы с западной цивилизацией, которая в техническом, экономическом и военном отношении оказалась сильнее Востока и начала диктовать ему свои условия. Со второй половины прошлого века сюда добавился ещё и острый мировоззренческий конфликт: на смену противостоянию «христианство против ислама» пришло «общество потребления и либеральные ценности против традиционного общества». Западный образ жизни стал доступен и соблазнителен для исламской молодёжи, что стало огромной опасностью для сохранения традиционных семейных, моральных и религиозных ценностей.

Между тем ожесточённая дискуссия не стихает вокруг вопроса, применимо ли использование к насильственной тактике фундаменталистских организаций название «исламский терроризм». [7] Относительно «терроризма» вопросов нет, а вот правомерность употребления в связке с ним определения «исламский» оспаривается. Многие эксперты, политологи, социологи, религиоведы полагают, что адекватнее будет термин «исламистский терроризм», подчёркивающий связь террористов именно с фундаменталистами-радикалами, а не в целом с исламом как религиозной системой.

Высказывается мнение, что ислам, одна из мировых религий, не призывает напрямую к террору как средству отстаивания неких справедливых моральных постулатов. К тому же в самой мусульманской среде популярен тезис о том, что освещение терактов исламских фундаменталистов как главной угрозы современности является предвзятостью и даже пропагандистской уловкой. Согласно этому мнению, исламский фундаментализм не является основной силой международного терроризма. Такую роль ему отвели США, которым нужен был «образ врага», чтобы оправдать собственную экспансию на Ближнем Востоке для отстаивания своих стратегических интересов. [2]

Но существует и прямо противоположная точка зрения, по которой терроризм действительно имеет непосредственную опору в особенностях богословия и практики ислама. В первую очередь сторонники этого мнения указывают на наличие и важную роль в исламе такого понятия, как джихад, то есть священной войны с неверными (не мусульманами). Собственно, и распространение ислама по миру проходило отнюдь не мирным путём, а в ходе активных завоеваний, идеологическим основанием которых

было именно распространение «истинной веры». К тому же в исламе существует прямое указание на то, что погибший в ходе джихада мусульманин автоматически попадает в рай. В силу этого весьма плодородную почву в священных текстах находят современные фундаменталисты, которые указывают на своих противников как на «неверных», все действия которых направлены против мусульман и, следовательно, против самого ислама, хотя многими мусульманскими богословами и религиоведами ставится под сомнение трактовка этой обязанности как надобности в физических расправах. Однако, получается, что с этой точки насильственные действия подпадают под категорию священной войны и имеют прямое религиозное обоснование.

Свою нелюбовь к исламу Европа показывает даже в простой терминологии. Французский историк Максим Родинсон и итальянская писательница Ориана Фаллачидля обозначения революционной исламской диктатуры в Иране после 1979 года сравнили ислам с фашизмом, назвав это «исламофашизм». [1, 9] Категорическое отрицание ряда ценностей Запада и склонность исламистов к радикальным методам борьбы против того, что Усама бен Ладен ранее и другие исламисты сегодня называют «вторжением неверных» и «оккупацией мусульманских земель», дали основание ряду учёных, публицистов и политиков ввести в оборот термин «исламофашизм».

Фашизм – понятие, которое вызывает отвращение и страх у адекватной части населения теперь может стать равным понятию ислама, религии мирной по своей сути.

Естественно, отрицать то, что существует исламский экстремизм – глупо, особенно в нынешнее время. Однако приравнивать всю религию к фашизму – абсурд. Существует несколько основных черт, отличающих фашизм от нацизма и т.п. а именно:

- применение крайних форм насилия для подавления рабочего класса и всех трудящихся,
- воинствующий антикоммунизм,
- отрицание любой формы демократии,
- расизм,
- обширные империалистические притязания,
- культ государства и «вождей»,
- антигуманизм,
- разнузданная социальная демагогия,
- умение мобилизовать массовый базис,

- максимальный контроль над всеми проявлениями общественной и личной жизни людей. [9]

Возможно, данные черт присущи многим террористическим организациям, взять, к примеру, ИГИЛ.

1. применяются довольно таки крайние формы насилия

К слову, именно из-за них и началась борьба с ИГИЛ, ведь они, не стесняясь и не боясь никого и ничего, снимали на видео, транслировали казни и издевательства над мирным населением, иностранными гражданами, в частности журналистами.

2. Демагогии тоже было место, ведь буквально изменив Коран так как удобно лидерам, люди слушали и внимали словам того же Абу Бакра аль-Багдади, последнего лидера ИГИЛ.

Однако, так же не стоит отрицать, что организация имела множество сторонников, которые финансировали её деятельность. Понятно, что для ведения военных действий требуются немалые средства. Как говорят специалисты, боевики получают их от богатых арабов, проживающих в основном в Саудовской Аравии или Катаре. Только эти пожертвования - не единственный источник средств боевиков. Они регулярно грабят населенные пункты. По некоторым сведениям, занимаются рэкетом, крадут людей ради выкупа. Кроме того, они торгуют людьми. В основном они захватывают христиан и иностранцев. Затем требуют выкуп. Если не получают, то долго не церемонятся. Жертвы не просто погибают, а становятся действующими лицами очередного устрашающего ролика. Известие о разграблении Мосула, богатейшего иракского города, развеяло множество мифов о временности этого образования. На полмиллиарда, что они добыли, можно долго вести войну. Ещё одним источником дохода является продажа нефти, поставка оружия и наркотиков. Исходя из этого, ИГИЛ теперь представляется целой корпорацией, прикрывающейся религией. И в частности для того, что бы привлечь как можно больше людей, свято верующих в джихад, а проще говоря, пушечное мясо, ведь кому-то же нужно идти и умирать «во имя Аллаха».

3. максимальный контроль над всеми проявлениями общественной и личной жизни людей в Сирии до недавнего времени тоже никто не отменял. Люди боялись выходить на улицы, особенно женщины. Это напоминает отрывок из романа Бориса Горбатова «Непокорённые»... «А жить было невозможно...».

Вывод напрашивается сам собой, если мы будем вырывать слова из контекста, то ополчиться можно и против ислама, и буддизма и т.п. Даже если какая-то одна,

небольшая часть людей, имеющих скверные намерения, прикрываясь религией, убивает людей, это не даёт никому права ненавидеть и притеснять всех остальных последователей.

Список используемых источников и литературы

1. Садовников О.К. Новейший словарь религиоведения / О.К. Садовников. -Ростов-на-Дону, Феникс, 2010. – 444 с.
2. Вавилов А.И. Политическая история американо-арабских отношений (80-е – начало 90-х годов). Опыт критического осмысления / А.И. Вавилов. – М., НАУКА, 2000. – 136 с.
3. Егорин А.З. Война за мир на Ближнем Востоке / А.З. Егорин. – М., НАУКА, 1995. – 207 с.
4. Омар А.А. США, исламский Ближний Восток и Россия / А.А. Омар. – М., НАУКА, 2001. – 356 с.
5. Торкунов А.В. Современные международные отношения / А.В. Торкунов. – СПб, Мир, 2005. – 359 с.
6. Мухаметшин Ф.М. Взгляд на исламский фундаментализм / Ф.М. Мухаметшин. – М., НАУКА, 1998. 189 с.
7. Левин З.И. Фундаментализм / З.И. Левин. – М., Ин-т Востоковедения РАН, 2003. 264 с.
8. Хаттаб Х. Справочник мусульманской женщины / Х. Хаттаб. – М., УММА, 2003. 134 с.
9. Дугин А. Г. Глава 4. Малый шайтан исламо-фашизма (рецензия на статью Ф. Фукуямы «Исламо-фашизм») // Геополитика постмодерна / А.Г. Дугин. — М.: Амфора, 2007. — 177 с.
10. Обращение президента Буша к мусульманам США и всего мира по поводу Рамадана – 2002 -11 -05
<http://www.golos-ameriki.ru/a/a-33-a-2002-11-05-4-1/656364.html>
11. Перевод Корана Крачковского Игнатия Юлиановича
<http://falaq.ru/quran/krac/>

**НА ШЛЯХУ ДО КОНТАКТУ:
ОСОБЛИВОСТІ РОБОТИ ІЗ ДІТЬМИ З АУТИЗМОМ**

Озарко Оксана Володимирівна

Прикарпатський Національний університет ім. В. Стефаника

Україна, м. Івано-Франківськ

Керівник:

Когутяк Надія Михайлівна

кандидат психологічних наук

Прикарпатський Національний університет ім. В. Стефаника

Україна, м. Івано-Франківськ

Анотація: стаття розкриває поняття «розлади спектру аутизму (РСА)», розглядаються деякі доказові та менш доказові методики лікування і етапи встановлення емоційного контакту з аутичними дітьми.

Ключові слова: розлади спектру аутизму (РСА), емоційний контакт, аутистична самотність.

Актуальність. Аутизм у дітей сьогодні не рідкісне захворювання. Його вивчення як самостійної наукової проблеми почалось відносно нещодавно. Останнім часом рівень захворюваності на аутизм зростає в усіх країнах світу. Згідно з даними ВООЗ, поширеність розладів спектру аутизму складає понад 1% від популяції, всього у світі нараховується близько 67 млн хворих. За даними більшості оглядів останніх років, захворюваність становить 1-2 випадки на 1 тис. для аутизму та близько 6 на 1 тис. для розладів спектру аутизму. Актуальність проблеми аутизму постає на сьогодні особливо гостро в межах емоційного і соціального контакту з аутичними дітьми. Недостатнє розуміння проблеми захворювання раннім дитячим аутизмом не дає змоги в повній мірі зрозуміти важливість корекційної роботи з дітьми, розуміння причин виникнення захворювання, роль батьків у вихованні дітей з РСА. Дана тема недостатньо розроблена, так як багато батьків і педагогів стикаючись із дитиною з розладами аутичного спектру не знають як взаємодіяти з нею, не розуміють її «світу».

Розлади спектру аутизму (РСА) – це спектр психологічних характеристик, що описують широке коло аномальної поведінки і труднощів в соціальній взаємодії та комунікації, обмежені, стереотипні інтереси та поведінку [2, с. 7]. Також вважається, що аутизм це — загальний розлад розвитку з максимальним дефіцитом сфери спілкування та емоцій. У самій назві хвороби криється суть таких дітей: занурені в себе.

Аутизм як самостійну проблему вперше описав доктор Л. Каннер (1943 р.) в своїй ранній праці «Аутистичні порушення емоційного контакту». Однією із характерних рис є: крайня аутистична самотність – діти не здатні нормально налагоджувати відносини з іншими людьми, але виглядали абсолютно щасливими, коли залишались самі [3, с. 15]. Діти з розладами спектру аутизму відрізняються як від дітей з нормальним типом розвитку, так і від дітей, які мають інші психофізіологічні розлади. Їм нецікаво те, що роблять інші діти і дорослі. Світ, що їх оточує це різноманіття непов'язаних між собою образів, звуків і подій, що зумовлюють страх і тривогу.

Таким дітям надзвичайно важко встановлювати емоційні контакти з оточуючими. Нерозуміння емоцій, переживань, інтенцій, думок інших людей призводить до дефіцитів соціальної компетентності у осіб з РСА. А тому метою будь-яких психолого-педагогічних впливів є розвиток здатності розрізняти й усвідомлювати інтерактивні впливи, контролювати перебіг психічних процесів у взаємодії, а також здатність використовувати ці здібності з метою задоволення власних, або ж спільних потреб [1, с. 71-76]. Таким чином організована взаємодія впливатиме на весь симптомокомплекс РСА: соціальну комунікацію, взаємодію та поведінку.

На сьогодні існує багато доказових та менш доказових методик лікування. Як от розвиток міжособистісних стосунків «Relationship Development Intervention, RDI» (С. Гатстина і Р. Шили) метод раціонально-емоційної та когнітивно-поведінкової терапії модель А-В-С (А. Елліс), сенсорна інтеграція (Дж. Айрес), АВА (Івар Ловаас) та інші. Проте предметом дослідження цієї наукової розвідки є апробація й модифікація широко визнаного методу корекційного впливу на дітей з аутизмом «Son-Rise», який був розроблений подружжям Баррі і Самарії Кауфманн. Вони намагалися знайти найбільш ефективні шляхи взаємодії зі своїм однорічним сином. Весь сенс навчання полягає в тому, щоб поступово наситити життя дитини з дитячим аутизмом зовнішніми стимулами. Кауфман стверджують, що послідовні заняття обов'язково дадуть позитивний результат.

Основними рекомендаціями для успішної роботи з дітьми-аутистами, на їх думку є [5]:

- Безумовна любов до дитини;
- Іти за інтересом дитини, підключатись до її ігор, занять, інтересів;
- Поступове наповнення зовнішніми стимулами життя аутичної дитини;
- Вміння батьків подивитись на ситуацію очима дитини;
- Створення безпечного простору для роботи і гри.

Приєднання дорослого до стереотипної поведінки дитини дає ключ до розуміння такої поведінки. Це полегшує, наприклад, встановлення очного контакту з дітьми-аутистами, розвиває взаємодію і дає можливість включитися в гру дитини. Навчання через гру має більше можливостей для ефективною і осмисленою взаємодією і комунікацією. На думку засновників методу «Son-Rise», найбільш важливий засіб, здатний підтримувати навчання й надихати дитину – уміння батьків подивитись на ситуацію її очима. Віднайшовши чи відчувши сензитивну, емоційну зону у полі свідомості дитини, найкраще, що може зробити педагог, це зануритися у внутрішній світ дитини, її інтереси і проблеми.

Даний метод передбачає проходження декілька послідовних етапів у такій педагогічній взаємодії [4, с.].

1. Період "емоційно насиченою пасивності": характеризується обережним спостереженням за поведінкою аутичної дитини, виключає будь-яку форму втручання і обмежень; основна мета даного етапу – сформуванню довірливих, безпечних стосунків та сформуванню перших вражень про індивідуальні особливості.

2. Етап "пасивної участі" педагога в діяльності аутичної дитини. Цей період вимагає від дорослого здатності до "регресивного перевтілення" з відмовою від ролі дорослого і ухваленням деяких форм дитячої поведінки. В деяких випадках, при глибоких розладах аутизму і затримкою розвитку, доцільне застосування "інфантильного перетворення", при якому дорослий повторює в своїй поведінці дитину: повзає по підлозі, маніпулює кубиками, машинками, розгойдується на гойдалках, видає звуки, імітує гудки автомобілів і т.п. Така поведінка дорослою людиною, яка вже сприймається як безпечна, поступово викликає інтерес з боку аутичної дитини.

3. Період "активної співучасті", тобто активне впровадження в сферу стереотипної діяльності аутичної дитини. Педагог виступає тут не як сторонній спостерігач, а як товариш по грі, що демонструє щире зацікавлення і захопленість спільною діяльністю.

На цьому етапі міцним стає зоровий, тактильний і мовний контакт, дитина не чинить опір ласці, чекає схвалення, похвали, звикаючи і все більше прив'язуючись до педагога.

4. Етапи "розширення сфери стереотипізованої діяльності" і "вихід за межі діяльності" – спираються на сформований емоційний контакт дитини з педагогом і включають багатовекторні та складні ігротерапевтичні і повчальні взаємодії.

Формування емоційного контакту дитини з педагогом – це єдиний шлях до ефективної роботи надалі. Дитина стає менш боязлива, зменшується настороженість, формується готовність до подальшої роботи з педагогом. Встановлення емоційного контакту з аутичною дитиною є основною точкою і головним моментом, без якої робота в системі психолого-педагогічної корекції є неможливою. При складних формах аутизму формування емоційного контакту – довгий процес, що вимагає вміння і особливої обережності. При цьому не існує якогось єдиного підходу чи методу до вирішення цього питання. З кожною дитиною доводиться шукати нові, нестандартні рішення. Правило «Коли ти знаєш одного аутиста – ти знаєш тільки одного аутиста, коли ти знаєш десять – ти знаєш тільки десять» працює завжди. Найефективніший вплив на розвиток аутичної дитини відіграє продумана і послідовна корекційна робота розпочата з раннього віку.

Попри істотні переваги даного методу, його індивідуалізацію та врахування особливостей соціальної взаємодії й компетентності, на наш погляд, доречним на етапі розширення та виходу з стереотипізованої діяльності є впровадження чіткої програми подальшого розвитку дитини, враховуючи досліджені на попередніх етапах особливості. Така програма повинна базуватись на найбільш яскравих здібностях та прогалинах у розвитку. Таким чином організована співпраця балансуватиме наявні досягнення та точки до зросту у соціальному розвитку дитини.

Література:

1. Когутяк Н.М. Уявлення про чуже психічне як компонент соціальної компетентності дошкільників // Надія Когутяк / Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Психологічні науки» - Херсон: Видавничий дім «Гельветика», 2015. – Вип. 4, С. 71-76

2. Синопис діагностичних критеріїв DSM-V та протоколів NICE для діагностики та лікування основних психічних розладів у дітей та підлітків [Synopsis diagnostic criteria for DSM-V and protocols for the diagnosis and treatment of mental disorders in children and

adolescents] / [пер. з англ., упор. та наук. ред. Леся Підлесецька]; (Серія «Психологія. Психіатрія. Психотерапія»). — Львів: Видавництво Українського Католицького Університету, 2014. — 112 с.

3. Скрипник Т.В. Феноменологія аутизму: Монографія. – К.: Видавництво «Фенікс», 2010. – 368 с.

4. Янушко Є.А. Використання методів спільного малювання в роботі з аутизмом дитиною. Виховання і навчання дітей з порушеннями / Є. А. Янушко - 2005. - № 1. - 70 с.

5. Kaufman B.N. Przebudzenie naszego syna. Zwyjstwo milosci nad choroba. – Warszawa: Fundacja “Synapsis”, 1994.– 180 s.

СУЧАСТНИЙ СТАН РОЗВИТКУ ТА ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЇ 3D-ДРУКУ В УКРАЇНІ

Альніков Євген Миколайович

Магістр

Харківська державна академія дизайну і мистецтв, Україна, Харків

Анотація: У роботі розглядаються технології 3D-друку в Україні. 3D-друк пов'язує з четвертою промисловою революцією, що означає злиття автоматизованого виробництва, обміну даних і виробничих технологій в єдину систему. Стрімкий розвиток технології 3D-друку вимагає вивчення як теоретичних, так і практичних можливостей цієї технології в дизайні та архітектурі. **Актуальність та новизна роботи** полягає у встановленні та науковому обґрунтуванні можливостей застосування та перспективи розвитку технології 3D-друку як форми промислового дизайну в Україні.

Ключові слова: технології 3D друку, предметно-просторове середовище, дизайн

За підсумками Всеукраїнської виставки-конференції передових технологій 3D-друку та сканування «3D PRINT CONFERENCE KIEV», що пройшла 16 жовтня 2016 р. в м. Києві на НСК «Олімпійський» були розглянуті теми: 1) Тенденції і прогноз світового ринку 3D-друку; 2) 3D-друк в меті розвитку України; 3) 3D-друк металом: створення матеріалів складних 3D-форм при низьких затратах; 4) Чи зможе 3D-друк змінити ринок будівництва і нерухомості; 5) Нюанси інженерного 3D-друку; 6) Контроль якості і випробовування полімерної нитки ABS і PLA; 7) Роль промислового дизайну і 3D-друку для успішного стартапу; 8) Сучасні програми 3D-моделювання від Autodesk. В рамках конференції були проведені майстер-класи з: прикладної інформації з 3D-друку; з видів 3D-друку; з SLA і FDM – технології 3D-друку; з виготовлення оптимальних конструкцій за допомогою адитивних технологій; з огляду 3D-принтерів (SLA, Delta printer); з друку власноруч створених моделей сувенірів; з видів сканерів (Artec, David, Sense); з корисного ПО для сканування; з 3D-сканерів своїми руками від Arduino; з презентації учбового посібника для 3D-моделювання і друку; з набору для 3D-моделювання і друку; з секретних банків 3D-моделей.

Участь в конференції прийняли 27 компаній що займаються технологіями 3D-друку та сканування.

Український стартап Kwambio, відомий як онлайн-платформа дизайнерських 3D-форм, запустив перше в Україні виробництво 3D-друку повного циклу. Kwambio заснували Володимир Усов і Дмитро Кривошей у 2014 році. Команда перемогла в конкурсі стартапів на IDCEE - найбільшій IT-конференції в Центральній і Східній Європі, а в 2015 році пройшла акселерацію в TechStars Boston. Kwambio співпрацює з дизайнерами та незалежними студіями (Chen Chen & Kai Williams, byAMT, Andrew Sack, Jim Drain і багатьма іншими), а також уклала партнерські договори з різними компаніями-виробниками. Однак тепер стартап буде пропонувати керамічні та металеві товари власного виробництва в Одесі.

"Ми намагалися працювати з американськими партнерами. Але якість, ціни і терміни виробництва не годилися. Чашка за 100 доларів, яку треба чекати п'ять тижнів... Тому вирішили відкрити власне виробництво. Розробили свої власні матеріали для друку і гарантуємо терміни виробництва в 2-3 рази швидше. Ну і ціна, звичайно, в рази нижче", - пояснив засновник і головний виконавчий директор Kwambio Володимир Усов. "Наша мета - пропонувати продукцію високої якості за доступними цінами, щоб зробити 3D-друк і виробництво якісних товарів доступними більшості людей і компаній", - сказав він.

Виробництво спеціалізується на керамічних і металевих виробках і працює як з бізнесом, так і з індивідуальними замовленнями. Вже сьогодні можна замовити друк виробів з кераміки, а в листопаді 2016 р. стартує цех з виробництва моделей з бронзи. Особливістю виробництва Kwambio є використання промислових 3D-принтерів в з'єднанні з традиційними технологіями. Після 3D-друку об'єкт необхідно відправити в піч для випалювання - як у традиційному гончарному виробництві, а пізніше керамісти наносять глазур і роблять другий випалювання, як пояснив Олександр Мустафаєв, винахідник першого 3D-принтера в Центральній Європі і головний інженер Kwambio.

Цільова аудиторія проекту широка. Kwambio друкує готові вироби, які можливо купити на сайті, а також приймає замовлення дизайнерів, компаній і звичайних користувачів. Ідею об'єкту можливо подати у вигляді скетчу (начерку) – спеціалісти компанії створять 3D-модель, порадять оптимальний матеріал, надрукують прототип, внесуть при необхідності правки і надрукують фінальний продукт або серію виробів.

Увесь процес займає два тижні, а за 3D-друком вашого об'єкту можливо спостерігати в реальному часі на сайті Kwambio через камеру он-лайн - трансляції.

Запуск власного виробництва команда готувала п'ять місяців. За цей час в Kwambio розробили не тільки особливі способи друку, але й власні матеріали, які дозволили отримати більше 80 видів поверхонь виробів. Матеріал міцний і надійний – надруковані керамічні вироби можна мити в посудомийній машині, використовувати в духовці. Потужностей виробництва достатньо для виробництва більше тисячі виробів в місяць, запевняють в компанії, на сьогодні працює два цеха з 3D-друку кераміки, тому поки що приймаються замовлення на виробництво тільки керамічних виробів. Вартість виробу розраховується індивідуально виходячи з ціни \$0.07 за один квадратний сантиметр для керамічних виробів. Максимальний розмір виробів: 350x350x380 мм, мінімальна товщина стінки/радіус: 3мм.

Серед вітчизняних науковців помітні дослідження з теорії технологій 3D-друку проводив Чернишова Сергій Іванович. Він зацікавився унікальною технологією 3D-друку, яка зробила прорив у світовому виробництві, і прийняв рішення про впровадження цієї технології в Україні. Для цього він уклав угоду з провідною компанією в цій сфері 3D Systems і в 2001 році поставив в Харків перші в країні новітні промислові 3D-принтери, що працювали за технологією швидкого прототипування (англ. Rapid Prototyping). Устаткування було встановлене в НТУ "ХПИ" на кафедрі "інтегрованих технологій машинобудування". Для просування технології 3D-друку в масштабах країни за ініціативою С.І. Чернишова на базі НТУ "ХПИ" був створений учбовий-науково-виробничий центр «Високі технології в машинобудуванні». Таким чином, з'явився перший кластер у сфері науки і виробництва, що дозволило об'єднати науку, учбовий процес і виробництво.

У 2006 році в НТУ "ХПИ" Чернишов захистив першу в Україні кандидатську дисертацію на тему інтегрованих технологій пошарового вирощування виробів, в 2008 році став лауреатом Державної премії України в галузі науки і техніки за розробку і впровадження інтегрованих комплексних технологій для виробництва наукомісткої продукції машинобудування - авіаційних двигунів нового покоління.

Тезою його дисертації є: - «Основною перевагою пошарового вирощування виробів (Rapid Prototyping) є можливість істотного зниження тривалості повного циклу виготовлення виробів, що являє собою суму трьох етапів: створення комп'ютерної моделі, її матеріалізацію й постобробку для кінцевого надання виробові необхідних

споживчих властивостей». Метою його роботи стало: підвищення ефективності інтегрованих технологій пошарового вирощування виробів на основі статистичного прогнозування часу повного циклу виготовлення.

С. І. Чернишов зауважував: - «Ефективність використання інтегрованих технологій пошарового вирощування виробів прямо залежить від раціонального вибору методу матеріалізації й можливості попередньої оцінки тривалості повного циклу виготовлення виробу. Причому ця оцінка повинна виконуватися на етапі ухвалення рішення про використання тієї або іншої технології».

«Необхідно відзначити, що зі збільшенням рівня комп'ютеризації інтегрованих технологій зростає їхній рівень інкапсуляції (невідомості для користувача використовуваних внутрішніх властивостей і методів). Це у свою чергу призводить до підвищення рівня невизначеності при прогнозуванні тривалості повного циклу виготовлення виробів. Особливо це стосується виконання одноразових проектів, до яких, як правило, відносяться роботи із використанням технології Rapid Prototyping. Тому підвищення ефективності використання інтегрованих технологій пошарового вирощування виробів шляхом прогнозування часу їхнього виготовлення на базі статистичного моделювання представляє актуальну наукову й практичну задачу».

«Розвиток потужної обчислювальної техніки, здатної оперувати тривимірними образами, успіхи в розробці лазерних технологій обробки матеріалів стали основою розвитку технологій пошарового створення реальних тривимірних об'єктів будь-якого ступеня складності. RP (Rapid Prototyping) - інтегрований робочий процес прискореного виготовлення деталей або інших прототипів - на сьогоднішній день являє собою органічне сполучення можливостей комп'ютерних технологій обробки інформації, просторового моделювання (CAD), віртуального інжинірингу, сучасних лазерних та ін. способів виготовлення (CAM).

Методологічною основою роботи була ідеологія генеративних технологій, що забезпечують прямий перехід від 3D CAD моделі до твердотілого об'єкта шляхом пошарового його представлення (сукупність 2 D моделей) і наступної побудови пошаровим вирощуванням способами лазерної стереолітографії (SLA) і селективного лазерного спікання (SLS).

Реалізація системи статистичного моделювання робочих процесів інтегрованих технологій виконана на рівні готового програмного продукту». Результатом дисертації став висновок: « у результаті теоретичних, модельних і експериментальних досліджень

розроблено методологію прогнозування повного циклу створення виробів інтегрованими технологіями пошарового вирощування на базі статистичного моделювання в умовах істотної невизначеності технологічних характеристик процесів, що забезпечує підвищення ефективності використання генеративних технологій макрорівня за рахунок зниження ризиків при виконанні проектів по їхній реалізації.

Практична реалізація розроблених підходів виконувалася при прийнятті рішень по виконанню реальних замовлень ЗАТ «Верифікаційні моделі».

Галузь «Молодий вчений»:

ПРИМЕНЕНИЕ ЛАЗЕРНЫХ УСТАНОВОК ДЛЯ ЛЕЧЕНИЯ И КОРРЕКЦИИ ДЕРМАТОЛОГИЧЕСКИХ ПРОБЛЕМ

Прокопенко Егор Александрович
Студент 4 го курса ЗГУ

Лазерная эпиляция

Многим хотелось бы избавиться от нежелательных волос раз и навсегда. Пока что это невозможно. Волшебной палочки не существует. Но есть волшебный метод, позволяющий приблизиться к идеалу. Лазерная эпиляция.

В чем преимущества лазерной эпиляции перед другими видами эпиляции? Точечное воздействие на волосяной корень помогает удалить волос вместе с корнем, не затрагивая участки кожи. Волосы выпадают не все и не сразу, но их рост значительно замедляется. После ряда повторных процедур на коже могут остаться отдельные волоски, которые легко удаляются. Кожа становится бархатистой и чистой всего за несколько сеансов. При этом процедура не занимает много времени, болевые ощущения сведены к минимуму.

Удаление волос на теле - деликатная проблема. Не сразу женщина решается прибегнуть к услугам пусть и щадящей, но хирургии. Проводит много времени в раздумьях, советуется с подругами, читает отзывы других людей. Желание быть

красивой обычно побеждает.

Лазерные аппараты с каждым годом совершенствуются. Если раньше приходилось делать локальное обезболивание перед процедурой, то теперь сам аппарат оказывает охлаждающее и тонизирующее действие, которое снижает болевой порог. В результате неприятных ощущений практически нет.

Подобный способ удаления волос противопоказан онкобольным и людям с заболеваниями иммунной системы. Лазерная эпиляция не рекомендуется беременным, людям со свежим загаром, повреждениями на коже (порезы, царапины), большим скоплением родинок, людям, больным диабетом, ОРВИ, пациентам в период обострения аллергии.

Для того, чтобы остановить рост волос на срок от 5 до 10 лет требуется 5-7 процедур. Их количество для каждого пациента индивидуально. Разрушение волосяных фолликул навечно пока невозможно, но остановить их рост на несколько лет - реально. Принцип лазерной эпиляции основан на воздействии на пигмент, который содержится в волосяном корне, поэтому темные волосы для лазера - не проблема, а вот светлые - требуют более тщательного подбора аппаратуры. У каждого человека свой индивидуальный болевой порог, но популярность именно лазерной эпиляции основана на том, что этот способ удаления волос наиболее безболезненный.

Лазерное омоложение

Процедура корректировки лица с помощью лазера может сравниться по эффективности с результатом пластической хирургии. Она убирает морщины, возвращает тонус коже, уменьшает поры, формирует четкий и красивый рельеф. Фактически старый слой кожи аккуратно снимается, на его месте - появляется новый слой, молодой и сияющий. Вместе с прежним слоем убираются и прежние проблемы: от возрастной пигментации до морщин.

На сегодняшний день известны 3 вида омоложения с помощью лазера: фототермолиз, неодимовое прогревание и шлифовка. Особенно популярна последняя процедура - при

правильном проведении она дает потрясающий эффект.

В первые дни после лазерной коррективки нельзя умываться. Лицо нужно обрабатывать специальными средствами. 2 недели после процедуры желательно пользоваться солнцезащитным кремом. Процедура предполагает реабилитационный период, который длится от 3 до 7 дней. В первые дни после процедуры коже требуется особый режим и уход.

Различают горячую и холодную лазерную шлифовку. Холодная шлифовка - процесс послойного удаления клеток кожи без прогревания более глубоких слоев. Горячая подразумевает прогревание нижних слоев и является более эффективной.

Лечение нарушений пигментации кожи

Гормональные изменения, активность солнца, нехватка витаминов, различные заболевания иногда провоцируют неэстетичную пигментацию кожи. Для кого-то проблема - веснушки, для кого-то - возрастные изменения структуры и цвета кожи. Хочется видеть свое лицо чистым и сияющим. Разумеется, никому не придет в голову удалять некрасивые пятна на лице хирургическим путем. Женщины пытаются пользоваться отбеливающими кремами, маскируют пятна тональной пудрой, но самый лучший способ убрать нежелательную пигментацию кожи - провести лечение с помощью лазера

В чем суть процедуры избавления кожи от пигментации с помощью лазера? Тепловое излучение лазерной установки воздействует именно на пигмент и разрушает его. При этом не повреждаются соседние (нормального цвета) участки кожи. После процедуры кожа краснеет, за ней нужен специальный уход. На месте пятна образуется защитная корочка. Потом она отшелушивается, и уже через несколько дней на месте уродливого пигментного пятна образуется чистый и красивый участок.

Для лазерной коррекции кожи есть ряд противопоказаний. Ее нельзя проводить при некоторых серьезных заболеваниях, сбоях в иммунной системе, сахарном диабете, свежем загаре. Но противопоказаний немного. Врач обязательно проведет беседу с

пациентом и выяснит, можно ли проводить процедуру. Первые 2 недели после процедуры лучше исключить бассейн, сауну и особенно солярий. На место обработки кожи лазером макияж наносить нельзя до полного заживления. Первые дни после процедуры не рекомендуется даже умываться.

Удаление нежелательных сосудов кожи

Причин появления некрасивых сосудов на теле много, способов безболезненной борьбы с ними - меньше, чем хотелось бы. Те, кто не сталкивался с такой проблемой, не догадываются, как много страданий приносят и женщинам и мужчинам некрасивые узелки, звездочки и другие патологии сосудистой системы. Косметическими средствами такие дефекты не исправишь, человек задает себе вопрос: каким способом можно убрать «испорченные» сосуды, чтобы не осталось рубцов и шрамов.

В 21 веке на смену электрокоагуляции и склеротерапии пришел лазер. Его главное достоинство в том, что он точно воздействует на проблему. «Убирая» уродующий кожу сосуд, он не затрагивает других участков - поврежденные сосуды просто склеиваются и становятся не видны под кожей. Для полного удаления сосудов на лице одной процедуры бывает недостаточно, но убрать их за 2-3 сеанса реально. Процедура длится недолго, реабилитационный период обычно не нужен, но если участков коррекции было несколько и они располагались близко друг к другу, возможен небольшой отек - в таком случае врач объяснит, какие меры нужно принять.

Процедура удаления сосудов на лице и других участках тела показана не всем. Препятствиями к проведению лазерной терапии являются:

- инфекционные и воспалительные заболевания;
- сахарный диабет;
- беременность;
- заболевание кожи в проблемной зоне;
- активный загар.

Есть и другие ограничения, о которых вас предупредит врач.

После процедуры на участке кожи появится временное покраснение, но это не

побочный, а предсказуемый эффект. Редко бывает образование корочки, отек, врач предупредит вас о возможных последствиях. Убирает ли лазерная фотокоагуляция последствия варикозного расширения вен? Нужно понимать, что лазерная корректировка - не глубокое лечение заболевания, а косметическая процедура. Если заболевание запущено и сосуды значительно увеличились в размерах, нужно серьезное лечение. Лазером можно воздействовать на сосуды до определенного диаметра.

Выведение татуировок

Татуировка довольно часто становится проблемой для своего владельца. Еще несколько лет назад, чтобы вывести нежелательный рисунок, приходилось прибегать к очень болезненным методам. С появлением лазерной косметологии этот процесс наконец стал гуманным. Удалить тату лазером можно так, что владелец и не найдет то место на коже, где когда-то была картинка. Справедливости ради надо сказать, что так получается не всегда. Если татуировка яркая, цветная, занимает большую площадь, если она была сделана на любительском уровне в кустарных условиях, краска внедрилась глубоко под кожу, приходится проводить целую серию очень тонкой лазерной гравировки, чтобы тату перестало напоминать о себе.

Для лазерной терапии существует стандартный ряд противопоказаний. Это серьезные заболевания - такие как рак, эпилепсия, диабет. Заболевания или повреждения кожи в том месте, где находится татуировка. Интенсивный свежий загар. Беременным женщинам и людям с определенными видами аллергии также нежелательно проводить подобную процедуру. Если при нанесении рисунка краска проникла глубоко под кожу, полностью удалить ее бывает проблематично даже с помощью лазера. Обычно это происходит, если рисунок наносился в непрофессиональной среде.

Лазерное удаление бородавок

Мелкие образования на коже иногда провоцируют крупные проблемы. Особенно неприятно, если бородавки, папилломы располагаются на лице, шее, подмышками, вступают в контакт с одеждой и украшениями. Лазерное удаление папиллом и кодиллом - самый эффективный способ удалить эти мелкие неприятности без вреда и боли.

Не все виды бородавок можно и нужно удалять, здесь никак не обойтись без консультации дерматолога. Возможно придется сдать специальные анализы. Бородавки, папилломы, кондиломы, родинки требуют удаления, если:

- образования на коже стали болезненными, изменяют свою форму и цвет,
- постоянно соприкасаются с одеждой, вызывают дискомфорт,
- если они большого размера и портят внешность.

Но даже при наличии всех этих причин требуется предварительная консультация врача.

Удаление бородавок предпочтительнее проводить в холодное время года. При наличии рекомендации врача и отсутствии противопоказаний можно удалить новообразование ребенку. На месте родинки остается небольшая ранка, которая постепенно затягивается корочкой. После отпадения корочки некоторое время может быть видимым розовое пятнышко, которое потом исчезает.

Лечение гемангиом у ребенка

Гемангиома у новорожденных встречается примерно у 10% малышей. Это род доброкачественной опухоли, которая появляется у ребенка в первый-второй месяц жизни. В некоторых случаях она остается небольшой по размеру, не беспокоит ребенка, не угрожает жизнедеятельности и через несколько лет исчезает. Но часто бывает и так, что гемангиома у детей вдруг начинает неконтролируемо расти, причиняя неприятности морального плана. А бывает и так, что она начинает угрожать здоровью других органов. В таком случае рекомендуют начать радикальное лечение гемангиомы.

Врачи по-разному смотрят на проблему. Некоторые предпочитают занять выжидательную позицию и рекомендуют родителям только наблюдать за развитием новообразования. Другие, напротив, советуют удалить некрасивую опухоль как можно раньше, пока она не разрослась и не спровоцировала действительно серьезные проблемы. К тому же есть сведения, что эффективность удаления гемангиом у новорожденных выше, чем у детей после года. Решение об удалении принимают родители - после консультаций с хирургом и необходимых обследований.

Для лечения гемангиом не подойдет любой лазер - требуется специальное оборудование. Иногда гемангиомы расположены в труднодоступных местах. Именно лазерное удаление имеет в такой ситуации приоритет перед другими методами лечения, которыми до проблемного участка просто "не дотянуться". Кавернозная или так называемая пещеристая гемангиома - тоже фаворит лазерного способа лечения, так как она залегает глубже обычной опухоли - в подкожной клетчатке. «Достать» ее другими методами проблематично. Лечение сосудистых новообразований другими способами не только травматично, но оставляет шрамы, рубцы, которые особенно некрасиво смотрятся на детской коже. После лечения лазерной установкой никаких следов не остается.

НАУКОВЕ МИСЛЕННЯ: Збірник статей учасників п'ятої всеукраїнської практично-пізнавальної інтернет-конференції «Наукова думка сучасності і майбутнього», (17 по 24 жовтня 2016 р.). – Видавництво НМ. – Дніпро, 2016. – 36 с.

Підписано до друку 05.11.2016 р.

Друк офсетний. Папір типографський. Тираж 50 прим. Замовлення № 010005